

Ik sta hier als mede-organisator van de Knakworstrennen, een evenement dat Twan samen met zijn vrienden in 1985 heeft opgestart. Als nieuwe lichting Jongens van de Knakworst vertel ik waarop wij Twan hebben meegemaakt, hebben beleefd, we mogen wel zeggen vanuit de ogen van alle toeschouwers, door alle jaren heen.

De titel, of het motto, wat volgens ons Twan typeert als Knakworst-icoon, is:
“Wie zijn eigen weg gaat, kan door niemand worden ingehaald.”

Creativiteit, een uniek gevoel voor humor, perfectionistisch, en vol van verrassing. Twan die had dat, Twan die was dat. *“Wat zou Twan dit jaar weer verzinnen?”*. Het was een vraag die de gemoederen bezighield in Beugen als carnaval dichterbij kwam. Beugen is van Twan gaan houden om al zijn alter ego's, alle typetjes en alle bekende personen waarmee hij jarenlang glans gaf aan “de act” tijdens de Knakworstrennen. Als burgemeester Karel van Soest, als de anders geaarde (Twan zou zeggen anders gepaarde) Joost in een geheel roze outfit, als Prins Bernhard, als Uri Geller die voorbijkwam met de Gogul Truck, tot aan Max Versteppen met al zijn kameraden in de pit crew in het laatste jaar aan toe; het was van ongekende klasse!

Twan was helemaal in zijn element zodra alle ogen op hem gericht waren. Hij was een rasartiest, een Knakworst-acteur, eentje van de buitencategorie. Altijd die simplistische humor. Humor in zijn eenvoud, maar nooit voorspelbaar. De Knakworstrennen zonder Twan zullen nooit meer hetzelfde zijn. We gaan Twan ontzettend missen.

Voordat Twan de act op zich nam, was hij één van de grondleggers van de Knakworstrennen en had hij bijvoorbeeld ook een rol in joekskapel “de Perdeblaas”. Twan bespeelde de trombone. Zelfs als muzikant bracht hij anderen aan het lachen. Zijn vrienden spraken erover, want hij als Twan begon te tetteren en te schuiven, kreeg Twan “altiet unne rooie kop”. Op alle fronten heeft Twan passie, inzet en plezier ingebracht, en daarmee de Knakworstrennen in Beugen een ontzettende boost gegeven.

Als puber kan ik mij herinneren hoe ik, eerst bij Bougheim en daarna bij het Posthuis, stond om naar de Knakworstrennen te kijken. Ik kan mij haast géén enkel jaar herinneren, waarin ik toeschouwer was, waarin Twan géén organisator was van de act, of dat jaar niet zoals vertrouwd de hoofdrol opeiste. Veel van de jeugd van nu is opgegroeid met Twan als creatieveling, humorist, als aanjager van de act, als boegbeeld van de Knakworstrennen.

Wij zijn zo ontzettend trots, hoe Twan zijn stempel op de Knakworstrennen heeft gedrukt. Twan heeft er altijd ziel en zaligheid in gestopt om, iedereen die er was, veel plezier te bezorgen. Twan heeft ontzettend veel voor de Knakworstrennen in Beugen betekend. Begonnen met niets en nu is het een authentiek Beugens evenement, waarin alle leeftijden vertegenwoordigd zijn. In één woord: Groots!

Ik sluit af met een bruggetje tussen voetbal, Twan's ene passie, en de Knakworstrennen, een andere passie. Ik denk dat dit alles zegt over hoe Twan in ons midden stond en hoe wij over Twan dachten.

In het voetbal roemen ze bepaalde spelers, spelers "waarvoor je naar het stadion gaat"...

Bij de Knakworstrennen gaat dat principe ook op.

Voor zo iemand als Twan, daarvoor ging je naar de Knakworst...

...Twan, we gaan je missen.

Walter Kuijpers

Namens de Jongens van de Knakworst

